

ni bil katerikoli apostol. Tudi Kristus ni bil. Pač pa Janez Krstnik, ki je pridigoval v puščavi.“ Bil je izmed tistih osveževalcev, ki se pojavijo v človeštvu vselej, kadar pretijo uničujoče sile mehanizacije, da bi zamorile življenje. Nova izrazito antiintelektualna gibanja v Evropi potrjujejo, da je prišel njegov čas.

Biti predhodnik pa pomeni v tako viharnih obdobjih mnogo več, kakor biti formalno dovršen umetnik v mirni dobi ustaljenih oblik.

NA KONICI

MARIJAN FUCHS

Ha! Norec pleše!

Norec kreše se

ob sebe! Norec

bije se in suče

v neprestanem krogu!

Kakšen borec!

Ha-ha-ha-ha-ha!

Lastno kri pohotno pije,

norec, norec divje vpije!

Gibi rok — in nog — telesa

— nihče jih ne vidi!

Mir, praznota, hlad ga stresa,

ki zija mu vsepovsod nasproti!

Zvoki blazni, zamolčani,

zadušeni, poteptani

— kdo jih sliši? Kdo vé zanje?

Norec! Daj, umiri se, ukrôti:

Niso-li ti plesi, gibi, spevi — samo sanje?

Noč je tiha — utoni vanjo!
Noč je divja — plani vanjo!
Večnost diha nemo, mirno,
večnost niha brezobzirno
preko blaznih, praznih hipov!
— Divja je temà, kipeča zmeda,
vendar polna neusmiljenega reda!
Strgaj muke! Blazni lev — zarjovi!
Iz kroga stopi — v strogi mir se vtopi,
— lev!

PRED VRATI NOČI

MARIJAN FUCHS

Zdaj je večer —
v mrak poltiho daljni zvon
za večerni mir prosi.

Kmalu bo noč
in nikogar ne bo več pri meni —
vsi bodo zapustili moje srce.

Vsi bodo odšli iz mojega srca —
tiha bo temà,
in zvezde bodo neslišne na svoji poti.

Hladen bo dih noči,
mrtve bodo oči — —
Sam, sam bom ko uvela roža
na mizi zapuščenega dekleta.